

<http://www.luju.ro/pardon-va-ascultam-din-eroare-sefa-iccj-corina-corbu-confirma-riscul-ca-sri-s-a-intercepteze-ilegal-dar-nu-sanctioneaza-lipsa-legii-de-infiintare-a-centrului-de-interceptare-a-comunicatiilor-vulnerabilitati-in-punerea-in-executare-a-masurilor-de-supraveghe>

PARDON, VA ASCULTAM DIN EROARE – Sefa ICCJ Corina Corbu confirma riscul ca SRI sa intercepteze ilegal, dar nu sanctioneaza lipsa legii de infiintare a Centrului de Interceptare a Comunicatiilor: „Vulnerabilitati in punerea in executare a masurilor de supraveghere ar putea fi generate de erori materiale in gestionarea sistemului: introducerea unor date gresite care pot afecta activitatea de interceptare. Exemplu: introducerea gresita a datelor din actul de autorizare, precum numarul de telefon”

Scris de L.J. | Data: 08.01.2020 15:08

Ceea ce pana in acest moment circula doar la nivel de ipoteza acum este confirmat oficial: Serviciul Roman de Informatii – condus de **Eduard Hellvig (foto 1)** – poate intercepta **ilegal** orice numar de telefon, iar apoi pur si simplu sa se scuze, pretextand ca a fost o simpla „**eroare materiala**”. Informatia apare in raportul de control la Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor (CNIC), primul de acest fel dat publicitatii, pe care Lumea Justitiei vi-l prezinta integral la sfarsitul articolului.

Raportul – elaborat in urma controlului efectuat la CNIC in 2019 de catre **presedinta ICCJ Corina Corbu (foto 2)** – a putut fi facut public datorita introducerii acestei obligativitati in Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara, odata cu modificarea din 2018 a actului normativ. **Anterior, legea nu spunea nimic despre caracterul public sau nepublic al acestor documente, motiv pentru care Inalta Curte de Casatie si Justitie – condusa pe**

atunci de Cristina Tarcea – a ales sa tina la secret toate rapoartele.

Cum s-a ajuns aici

Trebuie sa mentionam momentul martie 2016, al Ordonantei de Urgenta nr. 6, date „noaptea, ca hotii” (fara consultare publica) de catre guvernul Ciolos, la initiativa ministresei Justitiei Raluca Pruna. In urma istoricei Decizii CCR nr. 51/2016 care a spart Binomul SRI-DNA (Curtea Constitutionala scotandu-i pe ofiterii de informatii din orice dosar care nu tine de siguranta nationala), „tehnocratii” lui Dacian Ciolos au tinut mortis sa readuca intr-un fel sau altul SRI la butoane. Si au facut-o prin Ordonanta Pruna, act normativ care a incercat sa dea o aparenta de legalitate Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor, prin articolul II, punctul 1, pe care il citam mai jos **(vezi facsimil 1):**

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 6 din 11 martie 2016

privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal

EMITENT GUVERNUL

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 190 din 14 martie 2016**

Articolul II

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

"Art. 30¹. - (1) Semestrial sau ori de câte ori este nevoie, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau unul dintre judecătorii anume desemnați de către acesta verifică modul de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicatiilor prevăzut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, a supravegheților tehnice realizate de organele de urmărire penală.

(2) Verificarea prevăzută la alin. (1) se face în condițiile prevăzute prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție."

„Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Dupa articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu urmatorul cuprins:

'Art. 30¹. - (1) Semestrial sau ori de cate ori este nevoie, presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie sau unul dintre judecatorii anume desemnati de catre acesta verifica modul de punere in aplicare in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii, cu modificarile si completarile ulterioare, a supravegheților tehnice realizate de organele de urmarire penala.

(2) Verificarea prevazuta la alin. (1) se face in conditiile prevazute prin Regulamentul privind organizarea si

functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie.”.

lata forma initiala a Legii nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea SRI (vezi facsimil 2):

„Serviciul Roman de Informatii este autorizat sa detina si sa foloseasca mijloace adecvate pentru obtinerea, verificarea, prelucrarea si stocarea informatiilor privitoare la siguranta nationala, in conditiile legii”.

LEGE nr. 14 din 24 februarie 1992

privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații

EMITENT PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 33 din 3 martie 1992

Articolul 8

Serviciul Român de Informații este autorizat să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la siguranța națională, în condițiile legii.

Ce sa vezi, inasa: nicaieri in legislatia Romaniei nu exista o lege de infiintare anterioara a CNIC, desi in unele rapoarte de activitate ale SRI din 2009 incoace s-a precizat ca acest centru ar fi fost infiintat ca urmare a unei hotarari secrete a CSAT – **organ administrativ, care nu are dreptul sa legifereze in domeniul ingerintelor in drepturile omului**. Insistam asupra CNIC, subliniind ca aceasta entitate nu are personalitate juridica si nici lege de infiintare (desi, conform articolelor 61 si 115 din Constitutie, numai Parlamentul putea infiinta o structura care sa activeze in domeniul ingerintelor in drepturile omului), centrul nascandu-se, conform bilanturilor de activitate ale SRI, dintr-o hotarare secreta a CSAT (organ administrativ, fara drept de legiferare), care nu a fost niciodata declassificata si adusa la cunostinta opiniei publice. **In acest context, este uluitoare pozitionarea presedintei ICCJ Corina Corbu fata de aceasta structura ilegala, pe care, in loc sa o critice ca atare, o accepta ca si cand ar fi o institutie legal infiintata intr-un stat de drept.**

In aceste conditii, ne punem intrebarea: cum se face ca Inalta Curte nu sare-n sus de indignare cand i se pun in dosare interceptari efectuate de un centru care nu are lege de infiintare, fiind in afara oricarui control civil? In orice stat european, activitatile de interceptare se efectueaza prin autoritati nationale independente, controlate de Parlament si care garanteaza respectarea drepturilor omului, Romania fiind singurul stat UE in care interceptarea populatiei pentru infractiunile de drept comun se face printr-un centru ce functioneaza in cadrul unui serviciu secret, centru ce nu poate fi controlat de nicio alta institutie.

Ca sa nu mai lungim vorba, amintim doar ca aceeasi Ordonanta Pruna a vrut sa acopere lipsa din legislatia romaneasca a actului de infiintare a Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor. De asemenea, OUG 6/2016 a completat Legea 304/2004, in sensul ca presedintele Inaltei Curti sa aiba atributii de control asupra CNIC. Totusi, repetam: completarea Legii 304/2004 prin OUG 6/2016 nu dicta ca rapoartele ICCJ sa fie facute publice, motiv pentru care instanta suprema, in mandatul Cristinei Tarcea, le-a secretizat printr-o norma **infralegala** (Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a ICCJ).

lata mai intai articolul 30/1 din Legea 304/2004, introdus prin OUG 6/2016 (pasajul subliniat a fost adaugat in 2018, odata cu modificarea tuturor legilor justitiei):

„(1) Semestrial sau ori de cate ori este nevoie, presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie sau unul dintre judecatorii anume desemnati de catre acesta verifica modul de punere in aplicare in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii, cu modificarile si completarile ulterioare, a supravegherilor tehnice realizate de organele de urmarire penala.

(2) Verificarea prevazuta la alin. (1) se face in conditiile prevazute prin Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie. ***Raportul intocmit cu ocazia verificarilor va fi facut public, prin afisare pe site-ul oficial al Inaltei Curti de Casatie si Justitie***”.

Chiar daca alineatul 1 de mai sus face vorbire despre CNIC „prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii”, precizam ca sintagma din Ordonanta Pruna de la art. 30/1 alin. 1: ***„modul de punere in aplicare in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii”*** constituie o inselatorie legislativa, intrucat art. 8 alin. 2 din Legea 14/1992 a fost introdus prin aceeasi Ordonanta Pruna.

Ca urmare a acestei inselatorii legislative, daca citesti Legea 304/2004 modificata, se intelege ca CNIC ar fi fost infiintat inca din 1992, prin articolul 8 din Legea 14, cand de fapt art. 8 a introdus pentru prima data in legislatia Romaniei sintagma „Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor” abia in 2016, prin Ordonanta Pruna (vezi facsimil 3). Cu alte cuvinte, Ordonanta Pruna a comis o inselatorie legislativa de proportii, pentru a crea impresia celor care lectureaza azi Legea 304/2004 ca CNIC ar fi existat inca din 1992, cand in fapt el nu a fost niciodata infiintat si nu exista lege de infiintare a acestei structuri-fantoma.

LEGE nr. 14 din 24 februarie 1992

privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații

EMITENT PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 33 din 3 martie 1992

Articolul 8

Serviciul Român de Informații este autorizat să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la siguranța națională, în condițiile legii.

Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Verificarea modului de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor a executării acestor supravegheri tehnice se realizează potrivit art. 30¹ din Legea nr. 304/2004

privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. 2 al art. 8 a fost introdus de pct. 1 al art. IV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 6 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 190 din 14 martie 2016.

De aceea, ne întrebam din nou: cum de nu observa actuala președintă a Înaltei Curți, judecătoarea Corina Corbu, faptul că prin Legea 304/2004 ea este pusă să verifice activitatea CNIC fără să se țină cont că acest centru este o instituție-fantomă, care nu are lege de înființare? Faptul este cu atât mai grav, cu cât, potrivit Constituției, în domeniul restrângerii drepturilor fundamentale ale omului nu se poate acționa decât în baza unei legi emise de Parlamentul României – „*unica autoritate legiuitoare a țării*”. Nicidecum nu se poate acționa prin ordonanțe de urgență.

La SRI, CNIC funcționa fără lege încă din 2009

Mai mult: chiar SRI recunoaște că nu există lege de înființare pentru CNIC, întrucât în raportul de activitate pe anul 2009 (cu mult înainte de Ordonanța Pruna din 2016) lasă să se înțeleagă că Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor a fost înființat printr-o hotărâre secretă a CSAT. Adică ilegal (**vezi facsimil 4; click [aici](#) pentru raportul SRI**).

R A P O R T

PRIVIND

ACTIVITATEA DESFĂȘURATĂ ÎN ANUL 2009

PRIN CUNOAȘTERE PENTRU O LUME MAI SIGURĂ

■ Cu respectarea riguroasă a prevederilor legale, **Serviciul Român de Informații a asigurat** – în calitate de autoritate națională în domeniul interceptării comunicațiilor – **punerea în aplicare din punct de vedere tehnic** (prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor – CNIC) **a actelor de autorizare a interceptării comunicațiilor** emise în condițiile art.20-22 din Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sau în condițiile prevăzute de art.91¹⁻⁵ din Codul de procedură penală, **pentru toate structurile din Sistemul Național de Securitate și pentru Ministerul Public.**

Scuzati, pardon: ati picat pe tehnica fiindca am tastat gresit numarul

Revenind la textul concret al raportului intocmit de actuala sefa a ICCJ, el arata ca nu s-au gasit nereguli la CNIC, toate procesele fiind automatizate, in general neexistand riscul unor erori. **Totusi, la punctul 7 din raport, Corina Corbu avertizeaza asupra riscului ca SRI sa intercepteze din greseala alte persoane decat cele desemnate prin mandatele judecatoresti, prin introducerea eronata a numerelor de telefon desemnate prin respectivele mandate.**

De asemenea, judecatoarea Corbu le atrage atentia parchetelor sa aiba mare grija cum procedeaza cu interceptarile CNIC. De aici deducem ca inclusiv organele de urmarire penala le-ar putea trimite „din greseala” ofiterilor de informatii alte numere de telefoane decat cele indicate expres in mandatele judecatoresti. Dar sa nu speculam prea mult... In schimb, va lasam sa cititi singuri ceea ce a scris presedinta Inaltei Curti in raportul de control la CNIC.

Redam pasajul relevant din document:

„Eventualele vulnerabilitati in procedura de punere in executare a masurilor de supraveghere ar putea fi generate de posibile erori materiale in gestionarea sistemului, cu referire concreta la introducerea in sistemele informatice a unor date gresite care pot afecta activitatea de interceptare (de exemplu: introducerea gresita a datelor din actul de autorizare, precum numarul de telefon, operatorul de comunicatii ori, desi datele sunt corect introduse, in perioada de valabilitate a actului de autorizare, detinatorul numarului de telefon supus interceptarii isi schimba operatorul de comunicatii etc).

Pentru evitarea unor asemenea vulnerabilitati, Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor a pus la dispozitia autoritatilor judiciare instrumente automatizate de limitare a erorilor materiale ce pot interveni in utilizarea aplicatiilor informatice utilizate in procedura de punere in aplicare a mandatelor de supraveghere tehnica dispuse in procesul penal, precum: proceduri de verificare in doi pasi a corectitudinii datelor introduse in aplicatiile informatice si avertizarea autoritatii judiciare cu privire la erorile introduse in aplicatiile informatice.

Calitatea procesului de interceptare este conditionata in mod direct de modul in care autoritatile judiciare beneficiare se raporteaza in mod concret la procedurile operationale care reglementeaza instrumentele automatizate de limitare a greselilor in procesul de gestionare a aplicatiei informatice puse la dispozitie de Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor”.

[* Cititi aici raportul presedintei ICCJ elaborat dupa controlul la CNIC](#)

Sursa foto Hellvig: Cotidianul.ro